

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.70.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 14948 Pani Posłanki Elżbiety Anny Polak, w sprawie wypłaty zasiłku chorobowego przez ZUS kobietom ciężarnym, prowadzących działalność gospodarczą, od pierwszego dnia L4, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Informuję, że kwestie wynagrodzenia za czas niezdolności pracownika do pracy uregulowano przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277), natomiast warunki nabywania prawa do zasiłków chorobowych i zasady ich wypłaty określa ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501).

Zgodnie z przepisami Kodeksu pracy za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek:

- choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - trwającej łącznie do 33 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia trwającej łącznie do 14 dni roku kalendarzowym - pracownik zachowuje prawo do 80% wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu;
- wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia;
- poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów, w okresie wskazanym w pkt 1, pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

Wynagrodzenie za czas niezdolności pracownika do pracy finansowane jest przez pracodawcę.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami pracownik ma prawo do zasiłku chorobowego finansowanego ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od 34 dnia niezdolności do pracy lub - w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia - 15 dnia niezdolności do pracy.

Natomiast w przypadku osób ubezpieczonych dobrowolnie, tj. m.in. prowadzących działalność gospodarczą, zasiłek chorobowy (opiekuńczy lub macierzyński) finansowany jest od 1. dnia niezdolności do pracy, od razu ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jak wskazano w interpelacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami okres wyczekiwania na zasiłek chorobowy wynosi 30 dni w przypadku ubezpieczonych obowiązkowo (np. pracowników) oraz 90 dni w przypadku ubezpieczonych dobrowolnie (np. osób prowadzących działalność pozarolniczą i osób z nimi współpracujących, osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia i osób z nimi współpracujących). Okres wyczekiwania dotyczy obecnie wyłącznie zasiłku chorobowego (nie dotyczy zasiłku

opiekuńczego ani macierzyńskiego) i gwarantuje, że uprawnienie do świadczeń chorobowych osoby ubezpieczonej poprzedza okres regularnego opłacania przez nią składek, co stabilizuje system i zapobiega nadużyciom.

Rozróżnienie między ubezpieczeniem obowiązkowym a dobrowolnym wynika natomiast z różnych modeli ryzyka i różnych zasad przystępowania do ubezpieczenia. Krótszy okres dla osób podlegających ubezpieczeniu chorobowemu dobrowolnie jest uzasadniony ciągłością zatrudnienia i stałym obowiązkiem opłacania składek. Dłuższy okres dla osób przystępujących dobrowolnie pełni funkcję mechanizmu ochronnego systemu ubezpieczeń społecznych – ogranicza sytuacje, w których składki byłyby opłacane jedynie w krótkich okresach poprzedzających chorobę. Konstrukcja przepisów zapewnia jednocześnie realną ochronę ubezpieczeniową, dostępną wszystkim ubezpieczonym. Zróżnicowanie dotyczące długości okresu wyczekiwania odpowiada odmiennym zasadom podlegania ubezpieczeniu.

Odnosząc się do poruszonej w interpelacji kwestii projektowanej zmiany ustawowej informuję, że Rada Ministrów przyjęła 9 stycznia 2024 r. informację o kierunku prac legislacyjnych wdrażających finansowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłku chorobowego dla pracowników od pierwszego dnia niezdolności do pracy. W związku z tym w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowano szczegółową ocenę skutków regulacji oraz odpowiednie propozycje zmiany przepisów (projekt ustawy razem z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji) mających na celu likwidację wynagrodzenia chorobowego i umożliwienie wypłaty zasiłku chorobowego pracownikom od pierwszego dnia niezdolności do pracy. Projekt skierowano pod obrady Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, któremu przewodniczy Minister Finansów i Gospodarki.

Przygotowane w resorcie przepisy nie odnoszą się do okresu wyczekiwania na zasiłek chorobowy zarówno w przypadku pracowników, jak i osób prowadzących działalność gospodarczą.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni
Podsekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/